

00:06

Florencio Delgado Gurriarán

HAI_SEDE_NA_NOVA_GALICIA

@Foto de feira, ca. 1942 con Pipa e Ramón Cabanillas (fillo)

Tras 36 días de viaxe, o *Ipanema* chega a Veracruz. Nun principio, Delgado Gurriarán xestionou en Toluca a acollida dos exiliados. Logo, trasladouse a México DF e traballou de vendedor de xamóns, seguros, fertilizantes, zapatos e, finalmente, ata a xubilación, na farmacéutica Queralt Mir. En 1944 casou con Celia, con quen tivo cinco fillos.

Enseguida se implicou na revitalización da cultura e da lingua galegas, obrigadas ao silencio en Galicia. Con Carlos Velo, Illa Couto e outros intelectuais fundará o Ateneo de Galicia e a Irmandade Galeguista de México e, xa nos cincuenta, o Padroado da Cultura Galega.

O labor político tamén continuou do outro lado do Atlántico. Florencio asina o Pacto Galeuzca en representación do Partido Galeguista e, como secretario de propaganda, participa no Consello de Galicia, con representantes de todo o continente. Nos anos corenta aínda mantiñan a esperanza de que o seu exilio sería curto.

A publicación do *Cancioneiro da loita galega* (1943), un duro poemario de denuncia e de homenaxe aos caídos na guerra, é un exemplo na literatura de combate galega e un dos primeiros traballos do corgomés como editor. Esta obra colectiva recolle tamén 14 poemas seus, entre eles un dedicado ao seu amigo Alexandre Bóveda.

